

Stanovisko Ministerstva kultury k pozměňovacímu návrhu č. 1 senátora I. Valenty k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších předpisů

Znění autorského zákona s pozměňovacím návrhem:

§ 23

Provozováním rozhlasového či televizního vysílání díla se rozumí zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobitelného k příjmu rozhlasového či televizního vysílání. Za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních, ani zpřístupňování díla ve veřejně přístupných provozovnách, u nichž však sdělování díla nemá hospodářský význam.

Stanovisko MK: negativní.

Návrh je v rozporu s mezinárodním i unijním právem.

Předložený pozměňovací návrh se týká autorskoprávního institutu „sdělování veřejnosti“. Pojem „sdělování veřejnosti“ je nutné vykládat v souladu s mezinárodním právem (především se Smlouvou Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském („WCT“) a Smlouvou Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech („WPPT“), obě z r. 1996) a právem unijním, které jej obsahuje v několika směrnicích (nejvýznamnější z nich je Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, tzv. „InfoSoc“ směrnice).

Právo sdělovat dílo veřejnosti náleží (stejně jako např. právo dílo rozmnožovat, rozšiřovat, půjčovat nebo vystavovat) mezi majetková práva autora (případně jiného nositele práv, pokud na něj autor právo převedl nebo na něj přešlo). Podle ustáleného výkladu je *veřejnosti* dílo sdělováno vždy, jedná-li se o sdělování všem mimo okruh rodiny a přátel sdělovatele. Je-li tedy dílo **sdělováno (zpřístupňováno) veřejnosti, jde o autorské právo vždy, a to** bez ohledu na hospodářský význam takového sdělování.

Kritérium **hospodářského významu není a nemůže být** pro určení toho, zda o „sdělování veřejnosti“ jde, nebo nejde, **žádným způsobem významné**. V tomto smyslu judikoval i SDEU ve věci C-306/05 „Rafael Hoteles“, když v bodě 44 odůvodnění uvedl, že **„sledování zisku jako cíle není podmínkou nezbytnou pro existenci sdělování veřejnosti“**. Ačkoliv kritérium sledování zisku není zcela irrelevantní, není samo o sobě podmínkou naplnění pojmu sdělování veřejnosti a při jeho nenaplnění nelze „sdělování veřejnosti“ automaticky vyloučit.

Výklad pojmu „sdělování veřejnosti“ poskytl SDEU také v několika judikátech (např. ve věcech C-306/05 „Rafael Hoteles“, C-403/08 a C-429/08 „Premier League“, C-135/10 „Del Corso“, C-351/12 OSA vs. Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s. a C-117/15 „Reha Training“). Předkladatel, argumentující judikaturou SDEU v případě C-135/10 („Del Corso“), **opomíjí fakt, že je toto rozhodnutí již bylo překonáno novější judikaturou SDEU** (viz rozhodnutí SDEU ve věci C-117/15 „Reha Training“). Nálezy Ústavního soudu, na které se předkladatel zjevně odvolává, nemohly z důvodu data rozhodnutí reflektovat pozdější rozhodnutí „Reha Training“.

S ohledem na aktuální judikaturu SDEU nelze souhlasit s argumentem předkladatele, že provoz (rozhlasového či televizního) zařízení v jím vyjmenovaných **veřejně přístupných** provozovnách (lékařské a zubařské ordinace, advokátní kanceláře, kadeřnictví, provozovny kosmetických služeb, pohostinství) nemá v těchto případech hospodářský význam (i když se jedná pouze o **druhotné kritérium** pojmu „sdělování veřejnosti“). K tomu se vyslovil SDEU v rozsudku „Reha Training“ (bod 63 odůvodnění rozhodnutí), kdy potvrzuje, že **„může jít jen o doplňkovou službu, která má příznivý vliv na postavení a přitažlivost provozovny, a poskytuje jí tím konkurenční výhodu“** (jak je tomu v případě předkladatelem uvedených případech pohostinství, kadeřnictví atd.).

Možnost zohlednění případného minimálního hospodářského významu je řešitelná při uzavírání licenčních smluv, otázkou tudíž pouze je, jak vysoká odměna se má v těchto případech platit nositelům práv, což musí zohlednit kolektivní správci ve svých sazebnících (v současnosti např. zohledňují velikost obce, ve které se provozovna nachází).